

[Villumsen.]

som i Henhold til Forsorgsloven kunde ydes, blev saa klare og enkle som muligt, saaledes at de, der virkelig var i Trang, saa nogenlunde vidste, hvad de kunde opnaa i Understøttelse. Vi har altid haft det Synspunkt, at det sociale Udvalgs frie Skøn med Hensyn til, hvorvidt der var Trang, fuldt og helt var paa sin Plads, men det samme kan ikke altid siges om det andet Skøn vedrørende Hjælpens Størrelse, thi inden for dette Felt har Forskellighederne været alt for store fra Kommune til Kommune, og vi vil oprigtigt haabe, at de nu foreslaaede Regler i højere Grad, end Tilfældet hidtil har været, maa være i Stand til at skabe Fasthed og Ensartethed i Administrationen. Noget saadant vil utvivlsomt, set paa lidt længere Sigt, skabe mere Tilfredshed og mere Ro om vor sociale Lovgivning, og det ønsker vi sikkert fra alle Sider.

Det foreslaas nu, at henholdsvis Arbejds- og Socialministeren og Amtmændene skal udøve nøje Kontrol med disse Bestemmelers Administration. Det vil nok af de kommunale Tillidsmænd føles som et Indgreb i det kommunale Selvstyre, men udøvet paa rette Maade kan et saadant Tilsyn blive en Fordel saavel for Administrationen som for dem, der skal nyde godt af Lovens Bestemmelser. Men vi gør fra vor Side opmærksom paa, at der i saa Fald maa skabes en anden Indstilling hos dem, der skal føres dette Tilsyn; thi naar Forskellighederne i Administrationen hidtil har været saa store, har det først og fremmest sin Aarsag i, at Tilsynsmyndighederne i alt for mange Tilfælde blindt har fulgt Kommunalbestyrelsernes Afgørelser, selv om disse fra Kommune til Kommune har været højst forskelligartede. Naar man derfor nu søger gennem Ændringer at skabe faste Rammer saavel for de Beløb, der stilles til Raadighed til Ydelse af Tillægshjælp, til vedtægtsmæssig Understøttelse, som for Kommnehjælp i Almindelighed, maa en Følge deraf være, at Administrationen ogsaa fører Tilsyn med, at Kommunerne med Undtagelse af de Tilfælde, hvor særlige Forhold gør sig gældende, udbetaler den Understøttelse, som Loven giver Ret til. Hvis noget saadant skulde blive Resultatet af de foreslaaede Ændringer, vil det utvivlsomt mange Steder betyde en Forbedring.

Foruden det, jeg her har nævnt, til hvis Enkeltheder jeg senere vil knytte nogle Bemærkninger, indeholder det foreliggende Lovforslag en Del Ændringer af teknisk Karakter, Ændringer, som omtrent i lige saa lang Tid, Socialreformen har været gældende Lov, har været drøftet, ikke mindst inden for Sammenslutningen af Købstædernes sociale Udvalg, og Ændringer, som senere er tiltraadt af Købstadforeningens Bestyrelse. De har endvidere været forelagt det staaende Udvalg vedrørende Socialreformen og endelig Udvalget af 8. April 1941. De har altsaa faaet en meget grundig Forhaandsbehandling og er et Udtryk for, at de interesserede Parter har kunnet enes om at søge dem gennemført. Det drejer sig navnlig om Ændringerne til §§ 55 og 60. Det er Formaalet at skabe en klarere Affattelse af Bestemmelserne vedrørende Begrebet retlig Opholdskommune, et Forhold, som gennem de forløbne 8½ Aar har skabt mange Vanskeligheder for Administrationen. Desuden foreslaas ændrede Refusionsregler vedrørende Hjælp til kronisk syge. Opholdskommunen, som hidtil har udredet $\frac{3}{10}$, slipper fremtidig med $\frac{1}{10}$, medens den fælleskommunale Anpart forøges fra $\frac{3}{10}$ til $\frac{5}{10}$. De her omtalte Ændringer er saa afgjort Forbedringer, at det næppe vil volde Vanskeligheder at faa dem gennemført her i Rigsdagen.

Samme Betragtning er vi fra vor Side ikke i Stand til at gøre gældende, hvor Talen er om de Ændringer i Forsorgsloven, som er udarbejdet af Udvalget af 8. April 1941. For disses Vedkommende er der i mere end een Henseende Tale om at prøve noget nyt. Det gælder bl. a. det foreslaaede nye Stk. 5 til § 30, hvorefter Personer, hvis Trang skyldes, at de har undladt at udfolde rimelige Bestræbelser for at skaffe sig Arbejde, kan tilpligtes at udføre Arbejde for den udbetalte Understøttelse, et Arbejde, der skal være egnet til Opretholdelse eller Generhvervelse af paagældendes Arbejdsevne og Arbejdsvilje. Det er kun rimeligt, at man søger at give saadanne lidet ihærdige ledige et lille Skub frem, at man søger at foreholde dem deres Pligt til at gøre en Indsats for Føden, men det forekommer os, at man ogsaa under de hidtil herskende Forhold har haft en saadan Mulighed. Saafremt det drejer sig om